

Sẽ Chẳng Bao Giờ

Lm. Xuân Đường, CSsR

Thơ: Lm. Jos. Thanh Lợi

1. Sẽ chẳng bao giờ ta biết yêu thương. Nếu không có một chiều đời
2. Sẽ chẳng bao giờ ta biết yêu thương. Nếu không có một lần Người

Can-vê máu loang. Giê-su chịu treo nhân chìm trong đau đớn. Khi bốn
ra tay chúc lành. Cho anh tội nhân cho bàn chân vững bước. Cho nỗi

bề ôn ả tiếng kêu la. Sẽ chẳng bao giờ ta biết khát yêu thương.
buồn thành tiếng nói hân hoan. Sẽ chẳng bao giờ ta biết sống bao dung.

Nếu một chiều Người không kêu "Ta khát". Sa mạc lòng vẫn
Nếu ngày nào Người không kêu "tha thứ". Ai hận thù lên

bốn mùa nắng rất. Chút giám nào tê đặng đầu môi.
án và ghen ghét. Con tim nào tan nát vì yêu.

ĐK: Lời kinh nào đưa tiễn buổi chiều qua. Hoàng hôn nào đất

trời thơm như mới. Ta bước đi giữa miền tin yêu với

vội. Đêm bàng hoàng ngỡ ngác trước nỗi đau.

Sẽ suốt một đời ta sống kiếp mồ côi. Nếu không có một
Sẽ suốt một đời ta sống kiếp lầm than. Nếu không có một

chiều Người chia tay già từ. Nếu xác Người không
lần ngày Giê-su xuống trần. Chúa nên người cho

táng vào huyết đá. Tình yêu bao giờ một sớm lên ngôi.
thể trần thành con Chúa. Tình yêu bây giờ trở trái đơm bông.